

Arrest

nr. 72 476 van 22 december 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 5 oktober 2011 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 29 juni 2011 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt en van het bevel om het grondgebied te verlaten van 22 september 2011.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 november 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 december 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. BUYSSE, die *loco* advocaat G. VERGAUWE verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat B. HEIRMAN, die *loco* advocaten E. MATTERNE en N. LUCAS HABA verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. De eerste bestreden beslissing werd genomen ingevolge een aanvraag om machtiging tot verblijf die verzoekster indiende op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna : de vreemdelingenwet). Ze luidt als volgt :

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die per aangetekend schrijven van 05/03/2009 & 11/05/2009 bij onze diensten werd ingediend door :

S.S. (RR ...)
geboren op (...)
en echtgenoot:
S.H.
geboren op (...)

nationaliteit: Armenië
adres: (...)

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingesteld door artikel 5 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is in toepassing van genoemd artikel 9ter, § 3, van de wet van 15 december 1980 en in toepassing van artikel 7, § 1 en 2 van het Koninklijk Besluit van 17/05/2007 (B.S. 31/05/2007).

Reden:

De aanvraag ging niet vergezeld van volgende documenten en inlichtingen: het adres van feitelijke verblijfplaats in België (K.B. van 17/05/2007 artikel 7, § 1, vierde lid). In het verzoekschrift werd als feitelijke verblijfplaats het adres opgegeven : [...]straat 73 te 9000 GENT. Dat na woonstcontrole uitgevoerd door de Lokale Politie van Gent op 04/01/2011 om 15u20, 07/01/2011 om 11u12, 10/01/2011 om 19u37, 14/01/2011 om 09u27, 16/01/2011 om 10u16 en 15u28 gebleken is dat betrokkene niet op dit opgegeven adres verblijft. Bijgevolg stemt het in de aanvraag opgegeven adres niet overeen met het adres van zijn feitelijke verblijfplaats in België. Er werd aan onze diensten geen nieuw adres van effectieve verblijfplaats meegedeeld. Bijgevolg ontbreekt het bewijs of betrokkene daadwerkelijk en feitelijk in België verblijft. Derhalve dient de aanvraag onontvankelijk verklaard te worden.

Bijgevolg verzoek ik u door afgifte van het model van bijlage 13 van het K.B. van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (B.S. van 27 oktober 1981), zoals ingevoegd bij het K.B. van 22 november 1996 (B.S. van 6 december 1996) en gewijzigd door het K.B. van 22 juli 2008 (B.S. van 29 augustus 2008), aan de betrokkene kennis te geven van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris van Migratie-en asielbeleid waarbij haar bevel wordt gegeven om het grondgebied te verlaten binnen de 30 (dertig) dagen na de kennisgeving.

Reden van de maatregel:

- De betrokkene verblijft in het Rijk zonder in het bezit te zijn van de vereiste binnenkomstdocumenten (art 7, al 1,1° van de Wet van 15 december 1980). Niet in het bezit van een geldig visum.*

Het bevel om het grondgebied te verlaten, moet worden opgesteld in drie exemplaren: het origineel wordt afgegeven aan de vreemdeling, een exemplaar wordt mij toegestuurd en het derde wordt door uw diensten bewaard. Elk exemplaar dient door de vreemdeling ondertekend te worden."

1.2. Deze beslissing wordt aan verzoekster ter kennis gebracht op 2 september 2011. Diezelfde dag wordt zij ook in kennis gesteld van een bevel om het grondgebied te verlaten. De is de tweede bestreden beslissing, die luidt als volgt :

"In uitvoering van de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Migratie-en Asielbeleid (1) (2) wordt aan S.S.

geboren te (...)

van Armenië nationaliteit, het bevel gegeven om uiterlijk op 21/10/2011

(datum aanduiden) het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van Denemarken, Duitsland, Estland, Finland, Frankrijk, Griekenland, Hongarije, IJsland, Italië, Letland, Litouwen, Luxemburg, Malta, Nederland, Noorwegen, Oostenrijk, Polen, Portugal, Slovenië, Slowakije, Spanje, Tsjechië, Zweden en Zwitserland (3), tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven (4).

REDEN VAN DE BESLISSING :

- *De betrokkene verblijft in het Rijk zonder in het bezit te zijn van de vereiste binnenkomstdocumenten (art 7, al 1,1° van de Wet van 15 december 1980). Niet in het bezit van een geldig visum.*

Indien dit bevel niet opgevolgd wordt, loopt hij (zij) gevaar, onverminderd rechtsvervolging overeenkomstig artikel 75 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, naar de grens te worden geleid en te dien einde te worden opgesloten gedurende de periode die strikt noodzakelijk is voor de uitvoering van de maatregel overeenkomstig artikel 27 van dezelfde wet.“

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoekster het volgende aan :

1. Schending van de artikelen 2 en 3 van de wet betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen (Wet van 29 juli 1991) en van de artikelen 7 en 62 van de Vreemdelingenwet (Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen).

Aan verzoekster werd op 22.09.2011 een beslissing tot onontvankelijkheid betekend i.v.m. een aanvraag tot machtiging tot verblijf overeenkomstig art. 9 ter van de Vreemdelingenwet.

Deze beslissing is enkel gebaseerd op het feit dat bij woonstcontrole in 2011 de feitelijke verblijfplaats van verzoekster niet aan de [...]straat 73 was zoals gemeld in het verzoek van begin 2009.

De woonstcontrole zou toch beter moeten weten.

Op 24 september 2009 werd aan de echtgenoot van verzoekster een attest van inontvangstname toegekend m.b.t. de feitelijke woonst 9000 Gent, [...]straat 72.

Het gaat dan ook niet op om bij een woonstcontrole in 2011 een adres te bezoeken opgegeven in 05.03.2009 en 11.05.2009 terwijl op 23.09.2009 reeds in een attest van inontvangstname een ander en juist adres werd weergegeven en vastgesteld.

Het afwijzen van het verzoek enkel op basis van deze verkeerde nummering berust dan ook niet op de juiste gegevens en laat duidelijk veronderstellen dat er sprake is van gebrek aan zorgvuldigheid.

2. De beslissing tot weigering van verblijf is genomen namens de Staatssecretaris van Migratie- en asielbeleid terwijl het bevel om het grondgebied te verlaten van dezelfde dag is genomen in uitvoering van de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Migratie- en Asielbeleid.

Het is voor verzoeker onduidelijk wie nu wel de beslissing heeft genomen, de Minister of de Staatssecretaris.

In ieder geval is één van de twee niet juist nu er ofwel een minister is ofwel een staatssecretaris.

Eén van de twee documenten is dan ook niet terecht gemotiveerd nu het wellicht uitgaat van een verkeerde maar dan toch noodzakelijke opdrachtgever.”

2.2. De motieven van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in die beslissing gelezen worden zodat verzoekster er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven door de formele motiveringswet van 29 juli 1991 en artikel 62 van de vreemdelingenwet, voldaan. Verzoekster maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering haar niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoekster, die zich verzet tegen de motieven van de bestreden beslissing, in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

Het eveneens geschonden geachte zorgvuldigheidsbeginsel legt aan de overheid de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding.

2.3. Wat het eerste middelonderdeel betreft :

2.3.1. Artikel 9ter van de vreemdelingenwet luidt als volgt :

“Art. 9ter

§ 1 De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoont overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

De aanvraag moet per aangetekende brief worden ingediend bij de minister of zijn gemachtigde en bevat het adres van de effectieve verblijfplaats van de vreemdeling in België.

De vreemdeling maakt samen met de aanvraag alle nuttige inlichtingen over aangaande zijn ziekte en de mogelijkheden en de toegankelijkheid tot een adequate behandeling in zijn land van herkomst of in het land waar hij verblijft.

Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.

De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Deze geneesheer kan, indien hij dit nodig acht, de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen.

§ 2 Bij zijn aanvraag toont de vreemdeling zijn identiteit voorzien in § 1, eerste lid, aan door middel van een identiteitsdocument of een bewijselement dat voldoet aan volgende voorwaarden:

1° het bevat de volledige naam, de geboorteplaats en -datum en de nationaliteit van betrokkene;

2° het is uitgereikt door de bevoegde overheid overeenkomstig de wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van internationaal privaatrecht of de internationale overeenkomsten betreffende dezelfde materie;

3° het laat toe een fysieke band vast te stellen tussen de titularis en de betrokkene;

4° het is niet opgesteld op basis van loutere verklaringen van de betrokkene.

De vreemdeling kan eveneens zijn identiteit aantonen door verschillende bewijselementen die, samen genomen, de constitutieve elementen van de identiteit bepaald in het eerste lid, 1°, bevatten op voorwaarde dat elk bewijselement minstens voldoet aan de voorwaarden voorzien in het eerste lid, 2° en 4°, en minstens één van de elementen voldoet aan de voorwaarde voorzien in het eerste lid, 3°.

De verplichting om zijn identiteit aan te tonen is niet van toepassing op de asielzoeker wiens asielaanvraag niet definitief werd afgewezen of die tegen deze beslissing een overeenkomstig artikel 20 van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, toelaatbaar cassatieberoep heeft ingediend en dit tot op het ogenblik waarop een verwerpingsarrest inzake het toegelaten beroep is uitgesproken. De vreemdeling die van deze vrijstelling geniet, toont dit uitdrukkelijk aan in de aanvraag.

§ 3 De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk:

1° indien de vreemdeling zijn aanvraag niet indient per aangetekende brief bij de minister of zijn gemachtigde of wanneer de aanvraag niet het adres van de effectieve verblijfplaats in België bevat;

2° indien, in de aanvraag, de vreemdeling zijn identiteit niet aantoont op de wijze bepaald in § 2 of wanneer de aanvraag het bewijs voorzien in § 2, derde lid, niet bevat;

3° indien het standaard medisch getuigschrift niet wordt voorgelegd bij de aanvraag of indien het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid;

4° in de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of wanneer de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.

§ 4 De vreemdeling wordt uitgesloten van het voordeel van deze bepaling, wanneer de minister of zijn gemachtigde van oordeel is dat er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat de betrokkene handelingen gepleegd heeft bedoeld in artikel 55/4.

§ 5 De in § 1, vijfde lid, vermelde deskundigen worden benoemd door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad.

De Koning stelt de procedureregels vast bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad en bepaalt eveneens de wijze van bezoldiging van de in het eerste lid vermelde deskundigen.

§ 6 Artikel 458 van het Strafwetboek is van toepassing op de gemachtigde van de minister en de leden van zijn dienst wat betreft de medische gegevens waarvan zij in de uitoefening van hun ambt kennis krijgen.”

2.3.2. Uit de lezing van bovenstaand artikel blijkt dat de gemachtigde van de staatssecretaris een aanvraag onontvankelijk kan verklaren wanneer de aanvraag niet het adres van de effectieve verblijfplaats in België bevat. De thans bestreden beslissing werd genomen op grond van de vaststelling dat het in de aanvraag opgegeven adres niet overeenstemt met het adres van de feitelijke verblijfplaats van verzoekster, geen nieuw adres van effectieve verblijfplaats werd meegedeeld en derhalve het bewijs ontbreekt dat betrokkene daadwerkelijk en feitelijk in België verblijft, zodat de aanvraag onontvankelijk wordt verklaard.

2.3.3. Uit het administratief dossier blijkt dat de aanvragen van verzoekster en haar echtgenoot als effectieve verblijfplaats vermelden “ [...]straat 73 te 9000 Gent”. Uit het politieverlag van de lokale politie van Gent blijkt dat op dit adres tot zes maal toe een woonstcontrole uitgevoerd op verschillende tijdstippen en dat verzoekster er nooit werd aangetroffen .

2.3.4. Verzoekster verwijst naar een attest van inontvangstname dat haar echtgenoot op 29 september 2009 zou hebben ontvangen met betrekking tot de feitelijke woonst aan de [...]straat 72 te Gent en doet gelden dat het niet opgaat om bij een woonstcontrole in 2011 een adres te bezoeken dat werd opgegeven in maart en mei 2009, terwijl op 23 september 2009 reeds in een attest van inontvangstname een ander en juist adres werd weergegeven en vastgesteld. Het afwijzen van het verzoek enkel op basis van een verkeerde nummering laat duidelijk veronderstellen dat er sprake is van een gebrek aan zorgvuldigheid.

2.3.5. Het attest van inontvangstname, waarnaar verzoekster verwijst en dat zij bijvoegt bij haar verzoekschrift en dat inderdaad het adres “[...]straat 72” te 9000 Gent vermeldt als verblijfplaats, betreft een attest dat luidens de bewoordingen ervan enkel betrekking heeft op de echtgenoot van verzoekster, zodat er alleszins niet uit kan worden afgeleid dat het erin vermelde adres ook haar verblijfplaats betreft. Bovendien, voor zover zou kunnen worden aangenomen dat het attest ook dienstig zou kunnen worden aangevoerd door verzoekster zelf, dient erop gewezen, zoals dat reeds is gedaan in het arrest nr. 72 475 van 22 december 2011 inzake het beroep ingediend door de echtgenoot van verzoekster, gaat het om een aanvraag op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet ingediend, en niet in het kader van de onderhavige aanvraag. Het attest werd uitgegeven door het Departement Bevolking en Welzijn, Dienst Burgerzaken – Vreemdelingen van de stad Gent en bevindt zich niet in het administratief dossier.

2.3.6. Verzoekster betoogt weliswaar dat de verwerende partij, door geen rekening te hebben gehouden met een ander adres dat is vermeld op het voormelde attest, het zorgvuldigheidsbeginsel heeft geschonden, doch gaat er aan voorbij dat artikel 9ter van de vreemdelingenwet, zoals hierboven geciteerd, bepaalt dat de aanvraag in het kader van deze procedure het adres van de effectieve verblijfplaats moet vermelden. Daarbij moet worden vastgesteld dat uit het administratief dossier niet blijkt dat verzoekster haar correcte woonplaats via de geëigende weg ter kennis heeft gebracht van de in het kader van de procedure op grond van artikel 9ter tot beslissen bevoegde overheid, zodat zij de verwerende partij niet ten kwade kan duiden met dit gewijzigde adres geen rekening te hebben gehouden. Immers geldt de zorgvuldigheidsplicht niet alleen voor de overheid, maar ook voor de betrokken aanvrager (RvS 28 april 2008, nr. 182.450, DE GRAEVE).

2.3.7. Een en ander klemmt des te meer nu uit het administratief dossier blijkt dat het “Identificatieformulier in te vullen in het kader van de toepassing van de Omzendbrief 10.06.2011” – formulier dat dus per definitie later dan deze datum van de omzendbrief werd ingevuld- onder het luik “in te vullen door de vreemdeling” melding maakt van het adres “[...]straat 73”, zijnde het adres dat ook werd vermeld in de aanvraag die tot de thans eerste bestreden beslissing heeft geleid en waarop de woonstcontrole werd uitgevoerd.

2.3.8. Samen met de verwerende partij moet dan ook worden aangenomen dat bij het nemen van de bestreden beslissing zij rekening heeft gehouden met alle haar ter kennis gebrachte elementen en dat zij op grond daarvan niet op kennelijk onredelijke wijze heeft geconcludeerd dat de aanvraag onontvankelijk was.

2.3.9. Het eerste middelonderdeel is niet gegrond.

2.4. Wat het tweede middelonderdeel betreft :

2.4.1. Verzoekster voert in wezen aan dat of de beslissing tot onontvankelijkverklaring van zijn aanvraag op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, of het bevel om het grondgebied te verlaten niet

terecht werden gemotiveerd nu één van de twee documenten wellicht uitgaat van een verkeerde doch noodzakelijke opdrachtgever, omdat de eerste bestreden beslissing werd genomen namens de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid en de tweede in uitvoering van de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Migratie- en asielbeleid.

2.4.2. In eerste instantie moet erop worden gewezen dat ten tijde van het nemen van de bestreden beslissing de staatssecretaris bevoegd voor Migratie- en asielbeleid werd toegevoegd aan de Minister bevoegd voor het Migratie- en asielbeleid, zodat de tweede bestreden beslissing terecht werd genomen “in uitvoering van de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Migratie- en asielbeleid”.

2.4.3. Voorts, wat de eerste bestreden beslissing betreft, worden de bevoegdheden van de minister of zijn gemachtigde geregeld in de vreemdelingenwet. De bevoegdheden van de ambtenaren van de Dienst Vreemdelingenzaken werden geregeld in het ministerieel besluit 18 maart 2009 houdende delegatie van bepaalde bevoegdheden van de minister die bevoegd is voor de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en tot opheffing van het ministerieel besluit van 17 mei 1995 houdende delegatie van bevoegdheid van de minister inzake de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. Aan de personeelsleden van de Dienst Vreemdelingenzaken die minimaal een functie van attaché uitoefenen of tot de A1-klasse behoren wordt krachtens artikel 6, § 1 van dit ministerieel besluit delegatie van bevoegdheid verleend voor de toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

2.4.4. Uit het bovengestelde volgt dat een beslissing die getroffen wordt op grond van de voormelde bepaling minstens de naam en de graad van de ambtenaar dient te vermelden die de beslissing getroffen heeft, opdat kan worden nagegaan of die ambtenaar daartoe de bevoegdheid heeft.

2.4.5. Wat de eerste bestreden beslissing betreft, blijkt deze te zijn ondertekend door L.G., attaché. De bevoegdheid op zich van deze attaché wordt niet betwist door verzoekster. Zij toont, gelet op hetgeen voorafgaat, geenszins aan dat de bestreden beslissing zou zijn genomen door een onbevoegde.

2.4.6. Uit hetgeen voorafgaat blijkt dat het tweede middelonderdeel niet gegrond is.

2.5. Het middel is in geen van zijn onderdelen gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig december 2011 door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

A. WIJNANTS